

[Arbejdsministeren]

medarbejdere har et så fuldstændigt kendskab til de stoffer og materialer, man arbejder med, at man kan tilrettelægge en miljøindsats i forhold til en omfattende viden. Der er selvfølgelig ikke noget ønske om i denne forbindelse at begrænse gruppernes adgang til oplysninger, men der kan være helt specielle fabrikationshemmeligheder, som ikke nødvendigvis har nogen som helst miljømæssig interesse, som vi af hensyn til de pågældende fabrikanter efter dansk ret er nødt til at beskytte, ikke sådan at forstå at vi ikke kan få oplysningerne frem, men sådan at der er særlige sikkerhedsgarantier ved videregivelsen af disse oplysninger.

Det er mig stadig væk ufatteligt, hvorfor dette, at vi nu siger, at arbejdsgiverne skal vælge det mest ufarlige stof ved valget mellem forskellige stoffer og materialer, hvor man hidtil har haft et helt frit valg, skulle fremtræde som en voldsom imødekommelse af et arbejdsgiversynspunkt. Jeg tror, at hr. Jørgen Jensen har betydelig mere ret, når han understreger, at i disse principper og tankebaner ligger der en imødekommelse af lønmodtagersynspunkter. Hvis jeg kan bruge et ord, som ikke vækker god klang hos hr. Kurt Hansen, men hvis han kan tåle choket: fagbevægelsen; hos fagbevægelsen har der været et ønske om dette, og det har vel ikke mindst været faglige synspunkter, der har præget det.

Jeg har ikke sagt til hr. Ib Christensen, at vi ikke har samarbejde med andre EF-lande omkring arbejdsmiljøproblemer. Jeg tror endda, hr. Ib Christensen ville sige, at det, uanset om EF eksisterede eller ej, under alle omstændigheder ville være rimeligt, fornuftigt og nødvendigt at samarbejde med andre lande. Det gør vi på nordisk plan. Det er det, vi gør på EF-plan osv. Det har vi heller ikke skjult i bemærkningerne til lovforslaget, at det agter vi at fortsætte med; men det, jeg sagde, var, at grunden til, at man vælger bemyndigelsesformen her, er ikke hensynet til EF, men det er, fordi det er det princip, som hele loven er bygget op på.

Må jeg slutte mit indlæg med endnu en gang at sige tak til de mange ordførere, der har haft ordet, og tak for de mange positive tilkendegivelser, vi har fået.

(Kort bemærkning).

Kurt Hansen (VS):

Det er helt tydeligt, at arbejdsministeren ikke vil ud af busken, men det drejer sig om noget aldeles principielt. Der er ikke tale om noget, vi skal have afklaret i udvalgsarbejdet. Det er to forskellige principielle fremgangsmåder, man kan vælge mellem: enten er det lønarbejderne, der har indsigt med indholdet i stoffer og materialerne, som de arbejder med, eller også er det en lille gruppe teknokrater, som sidder og administrerer det for dem. Det er to principielt forskellige fremgangsmåder. Arbejdsministeren vil ikke svare på, hvad det er, der er tale om her.

Så vil jeg spørge på en anden måde: vil arbejdsministeren være åben for, at vi får præciseret i lovgivningen, at arbejderne har adgang til alle relevante oplysninger vedrørende indholdet i de stoffer og materialer, som der bliver arbejdet med?

Yderligere har jeg stillet et par spørgsmål: har arbejdstilsynet adgang til at kontrollere de data, der bliver indkodet i dette nye instrument, der skal bygges op? Det er meget vigtigt, at der er nogle kontrolmuligheder her, fordi det netop er private virksomheder, de private producenter, der skal forestå de analyser over deres egne produkter, som skal markedsføres. Det bad jeg også om en kommentar til. Mener ministeren virkelig, at det er en rigtig fremgangsmåde, at det er de private virksomheder, producenterne i dette tilfælde, der selv står for nogle aldeles overfladiske og uvidenskabelige analyser, som ikke dokumenterer noget som helst vedrørende de stoffer og materialer, som skal ud og sælges på verdensmarkedet?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.